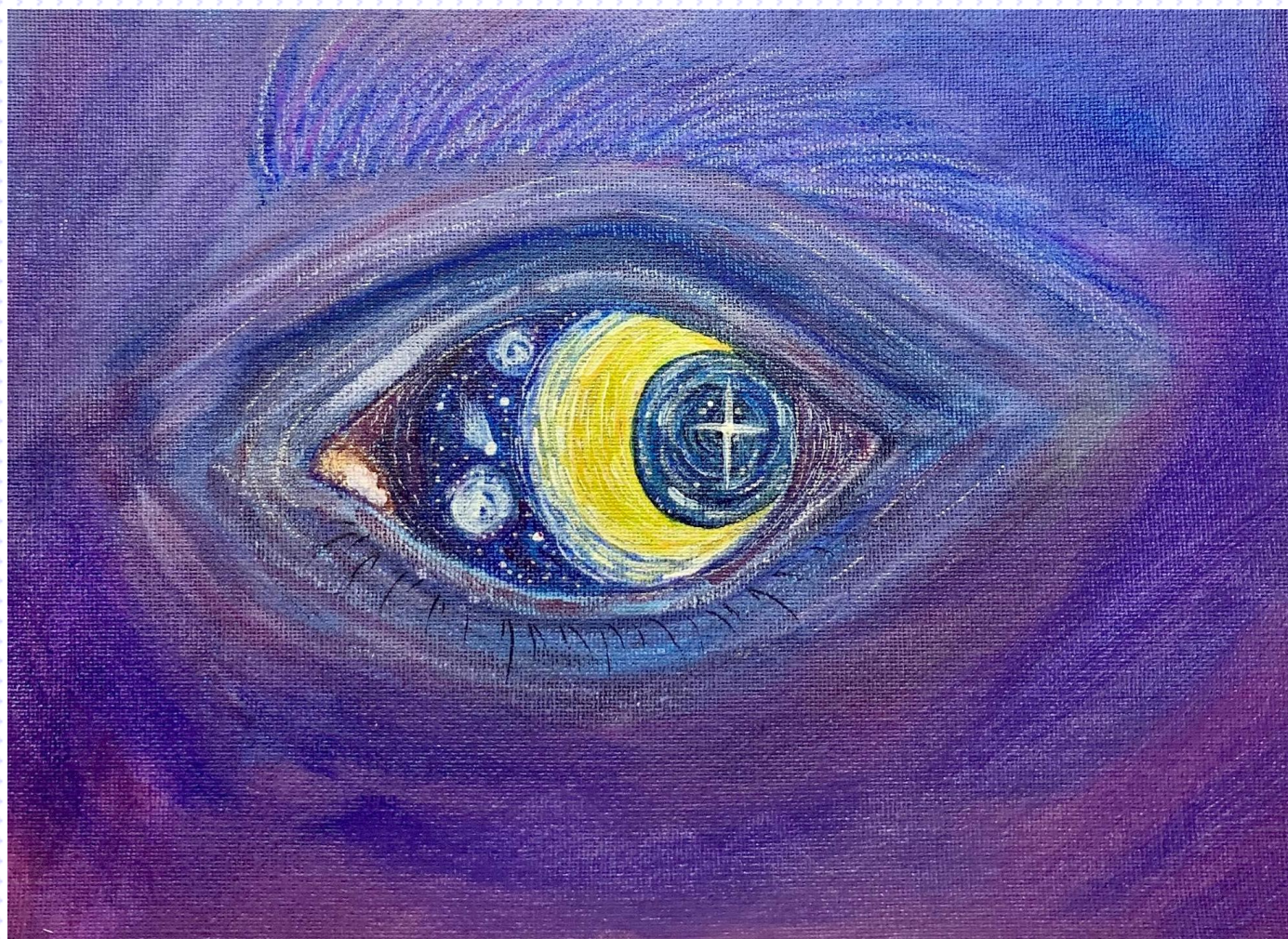

ᄃᄃᄃ VJBG ᄃᄃᄃ

Ritmas

Milenos Maksimovič (III F klasė) piešinys

2022-2023 m.m., Nr. 2

☞ ☞ ☞ Mes – basanavičiukai ☞ ☞ ☞

Mes – J. Basanavičiaus gimnazija. **Lapkričio 23-oji – daktaro Jono Basanavičiaus gimtadienis.** Gimnazijos bendruomenei – šventė!

Didžiuojamės, kad mūsų gimnazija vadinasi garbingu lietuvių visuomenės veikėjo, pirmojo laikraščio „Aušra“ redaktoriaus, vieno iš svarbiausių nepriklausomybės siekėjo, mokslininko, gydytojo J. Basanavičiaus vardu.

Gimnazijos bendruomenė dalyvavo daugybėje prasmingų renginių, kurie buvo skiriami tautos patriarcho 171-ajam gimtadieniui paminėti.

Žinutė daktarui J. Basanavičiui

XXI tarptautinis bėgimas
Ožkabaliuose, J. Basanavičiaus
tėviškėje

Pokalbiai pamokose
Nuolatinė ekspozicija
gimnazijos muziejuje

Vaizdų kaleidoskopas iš J.
Basanavičiaus gyvenimo gimnazijos

televizoriaus ekrane

Šventė Senamiestyje prie daktaro J. Basanavičiaus paminklo

Perversk „RITMĄ“ iki paskutinio puslapio ir atrask įdomų užsiėmimą

☞ ☞ ☞ Lapkritis – tolerancijos mėnuo ☞ ☞ ☞

Tolerancijos dieną prisimenant

Tolerancija – tai supratimas, kad kitos rasės, tautybės, kultūros, nuomonės atstovas tau yra lygus. Kiekvienas žmogus nori būti gerbiamas ir suprastas. Bet kartais kai kurie žmonės kitų negali priimti dėl kitokios išvaizdos arba kultūros. Ne visi pasirenka, kaip atrodyti. Bet mes kiekvienas galime rinktis, kaip elgtis su kitu žmogumi. Tolerancijos puoselėjimas, galima sakyti, yra ir brandos požymis, nes einant laikui visi supranta, kad ir žmogus, sėdintis vežimėlyje, ir iš Afrikos atvažiavęs pasisvečiuoti, ir moteris su hidžabu yra lygiateisiai.

Visi kuo nors esame išskirtiniai, bet visiškai nereikia dėl to žeminti ar skaudinti. Svarbu žinoti, kaip tolerantiškai elgtis su kiekvienu žmogumi. Pavyzdžiui, jeigu su fizine negalia turinčiuoju elgtumėmės kaip su moline lėle ir nieko neleistume, o tik šokinėtumėme aplinkui sakydami, kad viskas bus gerai, tas žmogus tikrai pasijustų išskirtas iš kitų. Geriau su tokiu žmogumi elgtis kaip ir su kitais, neišryškinant jo negalios. Tai ir yra

tolerancija, kai elgiesi su kitokiu žmogumi lygiai taip pat, kaip su bet kuriuo kitu, ir neišskiri iš visų. Jei esi tolerantiškas, gerbi kitų individualumą.

Tolerantiški būkime ne tik savo aplinkoje, bet ir internete, juk niekas nenori būti įžeistas. Gerbkime save ir kitus, nes ne visada žinome, kada žodžiai gali įžeisti, o kada ne. Turime apsvarstyti, ką ir kam sakome. Nes net nenorėdamas galime įskaudinti.

Lietuvoje dar nėra tiek daug kitataučių kaip Jungtinėse Amerikos Valstijose ar Jungtinėje Karalystėje, bet jau dabar galima sutikti įvairiausių žmonių: azijiečių, afrikiečių, amerikiečių, australų – ko tik nori. Tad padarykime jiems gerą įspūdį, nepamirškime, kad lietuviai nuo seno garsėjo svetingumu.

Šių metų tolerancijos simbolis – namas

Psichologijos pamokoje gimnazijos psichologė Rasa su III klasių mokiniais diskutavo apie tai, ką kiekvienam gimnazistui reiškia simbolis „NAMAS“.

- Tai – VIETA, TVIRTOVĖ, ERDVĖ.
- Tai – SAUGUMAS, ŠILUMA, ŠVIESA.
- Tai – ŠEIMA, MEILĖ, JAUKUMAS, RAMYBĖ.

Keletą svarbių gimnazistų minčių 😊

„Namas man yra vieta, kur aš po ilgos dienos noriu grįžti ir ten jaustis saugiai.“

„Mano namas – tai tarsi vieta, kurioje galiu atsiriboti nuo problemų ir pailsėti.“

„tai mano asmeninė erdvė, vieta, kur smagu leisti laiką, kur egzistuoja tavo tarka ir taisyklės.“

„Tai vieta, kurioje gyveni, jautiesi savas. Vieta, kuri tau priklauso.“ „esi laukiamas, ten jauku, šilta, gera...“

„kur gali atsipalaiduoti, būti savimi, skirti laiko sau...“ „kur galima išsimiegoti, pailsėti.“

„Simbolizuoja šeimą ir tavo vietovę.“ „Vieta, kurioje galiu jaustis savimi.“

„galiu jaustis saugiai, maloniai.“ „Vieta, kur jaučiuosi mylima.“ „kur galiu atsiriboti nuo aplinkinio pasaulio.“

Šį kartą pabandėme žvilgtelėti į ypač aktualią temą – „Tu rūkai?“

Šiame lape nebus linksmų paveikslėlių nei bauginančių nuotraukų...

Dar 5000 metų prieš Kristų Šiaurės Amerikos gyventojai, kitaip vadinami indėnais, pradėjo rūkyti tabako lapus. Jie naudojo tabaką medicinoje ir apeigose. Jie tikėjo, kad rūkydami susisiečia su dvasių pasauliu. Galima sakyti, kad rūkymas buvo apeigų Dievams dalis. Europą tabakas pasiekė tik 1492 metais, tačiau išpopuliarėjo ir plačiai buvo pradėtas vartoti tik apie 1900 metus. Prieš tabaką buvo rūkomos kitos žolės, pavyzdžiui, vaistinė šventagaršvė buvo rūkoma vikingų laikais dedant į pypkes. Žmonės visame pasaulyje pradėjo rūkyti ir tik po 100 metų tyrimai parodė rūkymo minusus bei šalutinius poveikius. Nuo 1900 m. iki maždaug 1970 m. rūkyti buvo madinga. Rūkė tiek vyrai, tiek moterys. Tuo metu cigaretės būdavo reklamuojamos. Tabako reklamos direktyva 2003 m. visoje ES uždrausta tarpvalstybinė tabako reklama ir rėmimas kitose negu televizija žiniasklaidos priemonėse. Šis draudimas taikomas spaudai, radijui, internetui ir rėmimui renginių, kuriuose dalyvauja kelios ES šalys. Tabako reklama ir rėmimas televizijoje buvo uždrausti dar 1989 m.

Dabar tarp paauglių yra paplitusios elektroninės cigaretės, kitaip vadinamos *veipais*. Didžioji dalis suaugusiųjų tai lygina su cigaretėmis ir teigia, jog tai yra labai kenksminga, tačiau mokslininkai sako, kad reikės dar mažiausiai 40 metų, kol visiškai galėsime suprasti ir žinoti šalutinius e-cigarečių poveikius žmonių organizmui. Kodėl gi taip populiaru tarp nepilnamečių rūkyti/*veipinti*? Pažiūrėkime, ką mes galėtume apie e-cigaretes pasakyti blogo? Vaisių, uogų skoniai, nelieka kvapo, nesmirda pirštai, kompaktiška ir madinga. Nežinant sudedamųjų dalių tai yra visiška smagybė. Kas blogiausio gali atsitikti?..

Paklausėme įvairaus amžiaus pažįstamų, ar jie rūko. Kodėl?

Tiriamasis subjektas A01 teigia:

„Aš rūkiu, bet kažkaip susivokiau, kad man tai nėra būtina veikla, todėl tiesiog tai palikau nuošalyje. Niekada nesijaučiau geresnis rūkydamas, tačiau dabar ganėtinais didžiuojuosi savimi metęs.“

Tiriamasis subjektas A02:

„Ne, nerūkau, gaila laiko, plaučių bei pinigų.“

Tiriamasis subjektas A03:

„Aš nerūkau, aš garinu. Pradėjau, nes draugai visi buvo pabandę ir norėjau pritapti.“

Tiriamasis subjektas A04:

„Esu bandžiusi, bet man tai nesukėlė didelio atsipalaidavimo ar malonumo. Nors ir mano pažįstami beveik visi rūkantys, manęs tai netraukia. Bet turbūt aš esu kaip pasyvi rūkalė.“

Tiriamasis subjektas A05:

„Rūkyti pradėjau, nes jaučiausi prastai ir girdėjau, kad padeda nusiraminti, o dabar tapau priklausomas ir nemanau, kad galėčiau mesti. Manau, kad 16 metų paaugliai jau turėtų galėti garinti, vis vien jų nesustabdysi, bet kai trylikamečiai garina, tai keista.“

Priklausomybė nuo rūkymo vystosi gana greitai, nes daugumoje rūkomų ir garinamų produktų yra nikotinas. Kūnas ir smegenys labai greitai prie jo pripranta, kaip ir prie bet kurios kitos narkotinės medžiagos, ir netrukus žmogus turi rūkyti bent kelis kartus per dieną, kad jaustųsi normaliai. Vartotojai, kurie pradeda rūkyti dar būdami

paaugliai, dažniausiai tampa labiau priklausomi nei tie, kurie pradeda vartoti suaugę, jiems sunkiau atsikratyti priklausomybės vėlesniame gyvenime.

Jaunimas mano, kad elektroninės cigaretės yra saugesnės nei įprastos cigaretės, nes jose nėra degančio tabako, tačiau kitos garinimo skysčių sudedamosios dalys taip pat gali būti pavojingos. Paaugliai dažnai neturi galimybių gauti kokybiškų garinimo priemonių, perka iš nepatikrintų šaltinių, per trumpą laiką surūko didelį kiekį nikotino, todėl gali sukelti pavojų savo sveikatai. Yra pranešimų apie rimtus plaučių pažeidimus ir net mirtį tarp žmonių, kurie naudoja elektronines cigaretes. Taip pat įvairūs malonūs garinamų skysčių skoniai skatina ir leidžia garinti ilgą laiką be sustojimo, nejučiant fizinio diskomforto, kas dar labiau paskatina priklausomybės atsiradimą.

Susėdome atviro pokalbio su gimnaziste. Sužavėjo drąsa kalbėti apie savo rūkymo patirtis ir apėmė didelis džiaugsmas, jog ši problema įveikta, belieka nepasiduoti pagundoms, kurių tikrai daug. Pabandyčiau kuo tiksliau papasakoti JOS istoriją.

„Pradėjau nuo elektroninių cigarečių. Kaip dažniausiai būna, paskatino draugai. Susitikus vis girdėdavau raginimą pabandyti, prisidėti prie jų. Mano namuose nerūko niekas: nei tėvai, nei seneliai. Atrodo, nebuvo ir reikalo imtis cigaretės – draugų turėjau, su jais normaliai bendravau, nebuvau atsiskyrusi, kad reikėtų pradėti rūkyti dėl to, jog norėčiau pritapti. Man taip nebuvo. Tiesiog šiaip sau, dėl įdomumo, dėl to, kad tai buvo dalis bendro buvimo su draugais. Keista, kad paskui dariau tą patį – raginau kitus, siūliau prisidėti, vis dar negalvodama, kad kas nors blogo gali atsitikti. Kas čia tokio? Parūkysiu, o jeigu nenorėsiu, nerūkysiu. Žinojau, kad kenkia, bet realiai tai galvodavau – o kas čia tokio? Nenorėsiu ir nerūkysiu. Realybė buvo kitokia. Rūkiauju trejus metus nuo pirmos dienos, kai nusipirkau elektroninę cigaretę. Vis galvojau – mesiu nuo rugsėjo pradžios, mesiu nuo vasaros, rūkysiu tik tada, kai bus sunku... Bet rūkiauju toliau. Ėmiau bendrauti su vaikinų. Pradėjo draugystė. Rūkėme abudu, tik jis net pats rūkydamas labai smerkė kitus, nekentė to, o aš jaučiausi ramesnė, man nedarė neigiamo poveikio tai, kad kas nors rūko, kad aš rūkau. Pykdavomės dėl to, nors abu norėjom mesti. Abu ir metėme. Ir abiem pavyko!

Buvo sunku. Dabar jau 5 mėnesiai. Parsisiunčiauju programėlę, kuri skaičiuoja laiką, kiek nerūkiau, ten galima rasti ir patarimų, kai susilaikyti, kai jau norisi vėl imtis cigaretės. Džiaugiuosi, kad man pavyko.

Manau, kad mokykloje rūkančių labai daug. Garina ir su narkotinėmis medžiagomis, nors tokių turbūt vienetai, nebent nežino. Kratos, reidai, konfiskuojami įrenginiai – gerai, bet svarbiausia mokinių švietimas. Gal atrodo, kad viskas jau žinoma, bet reikia kalbėti, aiškinti. Vienas svarbiausių kelių šioje kovoje yra realus pavojų parodymas, aiškinimas, mokinių švietimas, net ir tada, kai sakys – viską žinau! Labai daug net nesupranta žalos, juk ir aš galvojau: „Ai, nieko čia tokio...“

Tėvai? Buvo pagavę ir mane. Turėjau (ne tik dėl rūkymo) namų areštą. Šiaip esu labai savarankiška. O šiaip tėvai gal nesigilina labai, nenori patikėti, kad vaikas gali rūkyti/garinti, - tik ne mūsų vaikas... Taip paprasčiau.

Kaip pasiryžti mesti? Svarbiausia rasti bendramintį, bendražygį – dviese tikrai lengviau.“

Pokalbis tikrai realus, neišgalvotas, nesukurtas. **Kreipiuosi į Tave, miela bičiule!** Būtinai atsiųsiu „Ritmo“ nuorodą ☺ Esi šauni, jauna mergina, kūrybinga, drąsi, talentinga. Didžiuojuosi Tavimi. Ir kviečiu į pokalbį kitomis temomis! Mokytoja Remigija ☺

Artėjant gražiosioms žiemos šventėms, Roberta (I B) pasižvalgė po pasaulį, kaip šv. Kalėdas pasitinka kitų šalių žmonės. Keliukime kartu su Roberta ir mes!

Kalėdos - tai šventė, kuri skleidžia meilę, šilumą ir jausmą. Ši šventė net atšiauriausią gruodžio vėją padaro stebuklingą. Kalėdos dažnai vadinamos pačia gražiausia švente, daugeliui jos asocijuojasi su santarve, bendryste. Kalėdos apima ne tik šeimos vienybę ir džiaugsmą, bet ir žmonių, kurie ką tik prasilenkė gatvėje ir vienas kitam nusišypsojo. Ši šventė siejama su daugybe tradicijų: tai ir Kalėdų Senelis su savojuo „gerų/blogų vaikų sąrašą“, ir paslaptingas Kūčių vakaras su ypatingais 12 patiekalų ir burtais...

Manau, puikiai žinome, kaip švenčiame Kalėdas Lietuvoje. Sužinokime, kaip ši magiška, ypatingą metą mini kitos šalys, kokias tradicijas jie turi ir kaip jie ruošiasi joms – Kalėdoms!

Prancūzija

Prancūzai labai rimtai žiūri į Kalėdas ir netgi turi specialų įstatymą, susijusi su šia švente! „Į kiekvieno vaiko laišką, parašytą Pere Noeliui (taip jie vadina Kalėdų Senelį), turi būti atsakyta.“ Šis įstatymas buvo įvestas 1962 metais, ir jis labai pakelia Kalėdų dvasių Prancūzijoje, o vaikai labai džiaugiasi gavę atsakymą iš Pere Noelio!

Ko vaikai labiausia laukia? Dovanų!

Taigi, kol Anglija kabina kojines ant židinio, mažieji prancūzai prie židinio palieka batus ir laukia, kol Pere Noelis

jiems atneš žaislų, kuriuos jie galės išpakuoti gruodžio 25-ąją. Pirmųjų dovanų jie sulaukia anksčiau, gruodžio 6-ąją, kai minima Šventojo Nikolo diena, o kantresni netgi išlaukia iki pat sausio 6-osios, Trijų Karalių dienos. Štai kaip ilgai prancūzai moka palaikyti šventinę dvasių!

Per Kūčias, gruodžio 24-ąją, visi prancūzai sėda prie stalų su savo šeimomis ir paskanauja jų tradicinio patiekalo – lazdyno riešutais įdaryto kalakuto, jie šią tradiciją vadina *Réveillon* – ilga vakariene, po jos eina į bažnyčią.

Anglija

Jau žinome, kad laukdami dovanų anglai kabina kojines ant židinio, bet ką dar

galime paminėti?

Kalėdinės dainos Anglijoje kasmet skamba vis anksčiau ir anksčiau, patys anglai juokauja, kad po kelerių metų šiai šventei pradės ruoštis jau vasarą! Tėvas Kalėda (taip anglų vadinamas Kalėdų Senelis) turi sąrašą, kurį pildo visus metus, ir nusprendžia, kuriems vaikams dovanoti dovanas, o kuriems palikti anglų po eglę! Tai vaikus skatina per visus metus elgtis kuo geriau, nes žino, jog metų pabaigoje už savo gerą elgesį bus apdovanoti.

Kad Tėvas Kalėda surastų kelią pas juos į namus ir su elniais nenuklystų į gretimą namą, naktį prieš jam apsilankant iškepa šviežių sausainių ir juos palieka su šiltu pienu, o geriesiems elniams palieka traškių morkyčių. Kalėdinė vakarienė yra labai svarbi anglams, prieš valgydami savo tradicinį patiekalą, kalakutą, jie visada išklauso karaliaus (anksčiau karalienės) kalbos.

Po skanios vakarienos anglai keliauja į bažnyčią, kur prabūna nuo vėlyvo vakaro iki pat ryto saulės spindulių.

Estija

Būtent Taline buvo papuošta pati pirmoji Kalėdų eglė. Jouluvana, taip estų vadinamas Kalėdų Senelis, labai mėgsta pirtį! Taip, perskaitėte teisingai, pirtis – estų tradicija. Pirtis simbolizuoja sveikatą, Jouluvana jau labai ilgai gyvena ir yra sveikas kaip ridikas, taigi, kas daugiau nei pirtis gali palaikyti jo sveikatą? Jeigu norite būti sveiki ir taip ilgai

gyventi kaip Jouluvana, prieš pat Kalėdas turite išsimaudyti pirtyje, o po to išokti į ledinį ežerą ir taip metams užsitikrinsite geležinę sveikatą.

Kalėdos be pykčių. Estai laikosi skandinaviškos tradicijos prieš kiekvienas Kalėdas skaityti susitaikymo maldą. Tokia tradicija atsirado dar viduramžiais, kai Bažnyčia stengėsi bent jau prieš svarbiausią krikščionims šventę sutaikyti besivaidijančius feodalus ir įveikti gyventojų tarpusavio nesantaiką.

Malta

Kadangi Maltoje yra didžiausia katalikų populiacija, mišios Kalėdų išvakarėse yra populiarī tradicija. Bažnyčiose dega daugybė lempučių bei žvakių, stovi prakartėlė.

Kalėdų išvakarėse išėjus į lauką visada išgirsite giedamas Kalėdų giesmes, čia žmonės tiki, kad geriausia šią šventę paminėti yra giedant, taip suteikia šventei ramybės ir šiek tiek padeda pabėgti nuo kasdienės rutinos, paskęsti gražioje ir šviesioje melodijoje.

Maltiečiai mėgsta tradicinius Kalėdų pietus, kurie garsėja neapsakomu gausumu maisto. Ant stalo galima išvysti didžiausią kaponą su daržovėmis ir bulvėmis, tradicinis maltiečių saldusis žiedas valgomas kartu su lazdyno riešutu ir šokolado gėrimais.

Japonija

Nusikelkime į visai kitą pasaulio kraštą ir sužinokime, kaip Kalėdas mini čia, Japonijoje.

Japonijoje Kalėdų tradicijos yra be galo unikalios. Žmonės šią šventę laiko ne religine ir stengiasi dalintis laime. Kūčios – romantinė diena įsimylėjėliams keistis dovanomis, žavėtis kalėdinėmis lemputėmis ir valgyti romantiškus patiekalus. Pagrindinis japonų kalėdinis patiekalas yra keptas viščiukas.

Japonijoje dovanas neša Hoteiosho – veikėjas, labiau susijęs su budizmu. Japonijoje Kalėdos yra kiek kitokios, bet Naujieji Metai primena mūsų švenčiamas Kalėdas, tada susitinka šeimos, meldžiamasi, dalinamasi sveikinimais bei specialiais patiekalais, dovanomis.

Buvo labai smagu sužinoti, kaip pasaulyje yra minimos Kalėdos.

Rinkdama medžiagą straipsniui, pastebėjau tai, kad visiems Kalėdos yra artimųjų, draugų metas būti kartu, kada mes pamirštame sunkumus ir pasineriame į šios šventės magiją, dvasią, kada klausomės kalėdinės muzikos ir linksmai dainuojame kartu. Šokame, kol kepame tradicinius patiekalus ir sausainius smaližiams, nepamirštame vienas kito ir iš tikrųjų rūpinamės vienas kitu.

Kalėdos yra dovana mums – dovana gėrio, meilės, vienybės ir ramybės.

Šiltai ir jaukiai švėskime Kalėdas, branginkime tradicijas ir nepamirškime džiaugtis.

Nuotraukos iš šventėms besipuošiančios gimnazijos erdvių. Džiaugiamės bendruomenės kūrybiškumu ir dėkojame mokytojams Miglei, Aurimui, Anai, Remigijai, Mokinių tarybai ir visiems mokiniams, kurie kūrė dekoracijas, puošė gimnaziją ir žaliaskarę!

☞ ☞ ☞ Mokinių savivaldos rūpesčiai ir džiaugsmai ☞ ☞ ☞

Lapkričio 11 d. atsinaujinusi, pagausėjusi Mokinių taryba rinkosi į **kasmetinius mokymus**, kad sukauptų daugiau žinių, kaip organizuoti darbą, pasiekti sėkmę, efektyviau atlikti savo funkcijas, dirbti komandoje. Mokymai itin naudingi naujiems Tarybos nariams, o ir senbuviams žinias atnaujinti visada pravartu.

Kiekvieno mėnesio paskutinis **penktadienis – teminis**. Mokinių taryba jau organizavo dvi temines dienas: prieš atostogas į gimnaziją rinkomės pasipuošę helovyniškais kostiumais, o lapkričio paskutinis penktadienis dvelktelėjo miego ir sapnų pasauliu – surengta „Pizamų diena“.

Išeinant atostogų, aktų salė virto kino teatru. Susidomėję siaubo filmu galėjo kartu su draugais žiūrėti „Pradink!“

Artėjant Kalėdoms vėl norinčius kviesime į kino teatrą – nepraleisk progos!

Mokinių tarybos laukia karštas metas – artėja kalėdinis laikotarpis, kurį gruodžio 22 d. gimnazijoje vainikuos karnavalas. *Kviečiame visas klases aktyviai ruoštis, pasitelkus visą kūrybiškumą, išmonę, kurti pasirodymus. Tegul šis laikas tampa darnaus kolektyvinio darbo, džiugesio ir šviesaus laukimo metu. Šių metų tema – animaciniai filmai!*

Laisvalaikiui

Išspręsk kryžiažodį ir daugiau sužinok apie J. Basanavičių – signatarą, daktarą, tautosakininką. Mums, basanavičiukams, žinoti apie jį – ne tik garbė, bet ir būtinybė.

Išspręsk kryžiažodį, sudėk žodį iš pažymėtų langelių ir viską atsinešk pas mokytoją Remigiją (102 kabinetas). Jeigu būsi pirmas, laimėk prizą 😊

1.		1																	
2.	2																		
3.																			
4.						3													
5.													4						
6.																			
7.					5														
8.														6					
9.																			
10.	7																		
11.						8													
12.			9																
13.														10					

1. Vienas iš dviejų užsienio miestų, kuriame yra gatvė, pavadinta J. Basanavičiaus vardu.
2. Koku žodžiu apibūdinama „kirmėlaitė“, kuri J. Basanavičių „iš pat mokyklinių laikų atitraukė nuo kunigystės ir įdiegė jo širdyje mokslo meilę“ (iš biografijos knygos).
3. 1887 m. Basanavičių bandyta nužudyti. Du šūviai lietuvių sužeidė, o kulką, įstrigusią šalia _____, daktaras nešiojosi visą likusį gyvenimą.
4. Savo autobiografiją J. Basanavičius pavadino „Mano gyvenimo _____ ir nervų ligos istorija 1851-1922“.
5. Kelintas nepriklausomybės metines minėjo Lietuva, kai užgeso Daktaro iš didžiosios raidės gyvybė?
6. Miestas Lietuvoje, kuriame signataro pavarde pavadinta žymiausia gatvė.
7. Žurnalistas, kuris išleido iki šiol vienintelę J. Basanavičiaus biografiją – ji išleista dar tarpukariu, 1938 metais.
8. Lietuvių etninė grupė, kurios atstovas buvo J. Basanavičius.
9. Dalykas, kurio egzaminu neišlaikė J. Basanavičius.
10. Pravardė, kurią daktaras turėjo studijuodamas Maskvos universitete.
11. Kaip vadinami iš rupių miltų, kurie permalti tik vieną kartą, o juose išlieka visos vertingos grūdo medžiagos, iškepti blynai, kuriuos valgėdavo Basanavičių šeima pusryčiams?
12. Miestas, kuriame buvo parengtas ir suredaguotas pirmasis „Aušros“ numeris ir užgimė didžioji daktaro meilė.
13. Barzdą signataras nešiojo nuo pat jaunystės, nuotraukose mes visada jį matome barzdotą. Kaip vadinamas mokslas, tiriantis barzdas?

